

VAPENÄGAREN

Organ För Sveriges Vapenägares Förbund

Nr 2, april 2025

Lösnummerpris 50 Kr

Spelar mindre roll ..

Hoppas det
inte finns en
halvautomat i
närheten ...

Innehåll

Örebro - en katastrof!	2
Polisen har ett ansvar!	3
Ologisk handläggning	5
Etablissemangen misstror medborgaren	6
HFD skiter i medborgaren	7
Trumling av hylsor	8
Skanåkers krönika	9
Stinas story ...	10
Skomakare, bliv vid din läst!	11
Vapens prestanda	12
Röst från fältet	12
Vad sade vapenlagsutredningen?	13
Många kontaktar SVF ...	14
Besiktning av skjutbanor ...	16
Utställningar	22
En reflektion ...	23
Dynamiska försvarar sin idrottsgren	24

Vi finns på Facebook ...

<https://sv-se.facebook.com/SverigesVapenagaresForbund>

... och på twitter:

<https://twitter.com/svfforbund>

Sveriges Vapenägares Förbund
Stala 3358
472 97 VAREKIL

Telefon 0304-41171
Mobil 0739-426343
Mail: info@vapenagaren.se
Hemsida: www.vapenagaren.se

Årsavgift: 250 kr
Medlemstidning och fri rådgivning ingår.

Swish 123 221 20 33
Bankgiro 5649-2788

VAPENÄGAREN

Ansvarig utgivare: Gull-Britt Söderström
Redaktion: Gull-Britt Söderström, Pär Herrman

© 2025 Vapenägaren, där ej annat anges
Omslagsbild: Rådjur vid utfodringsplats.
Foto Pär Herrman.

Örebro - en katastrof!

Skolskjutningen i Örebro var på flera sätt en katastrof för hela samhället. Inte bara de direkt drabbade som miste livet, eller deras anhöriga. Händelsen skakade om hela landet och under de första veckorna efteråt var allt ett enda kaos där politiker och andra sökte överbjuda varandra i förbudsideer. Enstaka sansade röster hördes i debatten men de drucknade snabbt i mediadrevet på landets jägare.

Många talade om de särskilt farliga vapnen (halvautomatiska gevär) utan att för ett ögonblick inse att geväret i sig är helt ofarligt, det farliga uppstår när en hand med onda avsikter tar upp geväret ...

Problemet är att man inte kan lagstifta emot att någon får en knäpp i skallen och vill ta livet av andra människor. Därför försöker man gå den andra vägen och förbjuda tillhyggen i stället.

Det vanligaste tillhygget för att ta någon av daga är fortfarande en kniv. Men ingen skulle komma på idén att förbjuda knivar ... även om hela kökslådan är full av mycket användbara redskap för att ta livet av någon.

Då får man i samma andetag också förbjuda strumpbyxor ... de är helt perfekta till att strypa någon ...

När en terrorist använde en lastbil för att köra på ett antal personer på Drottninggatan i Stockholm var det ingen som ens snuddade vid tanken att förbjuda lastbilar.

Sansade kommentarer har kommit också. Personer som inser att det inte går att förutse vem som kommer att begå ett våldsdåd.

Vår omvärld har blivit mycket mera

våldsamt de senaste årtiondena. Vi matas dagligen med rapporter om skjutningar och bombdåd, ofta kopplade till kriminella nätverk och deras interna uppgörelser. Har vi börjat bli avtrubbade?

I Örebro var det 10 människor som miste livet (plus att förövaren tog sitt eget liv också).

I Norge lyckades Breivik ta livet av 96 personer ute på Utöya. Även i Norge skreks det efter hårdare vapenlagar. Då svarade den norska regeringen: "Vi ska inte låta en vettvilling bestämma hur lagarna ska se ut i Norge."

Vissa skärpningar har förvisso kommit även där, men utan den hysteri som präglade de första veckorna efter dådet.

Nu får vi se vad som kommer ut av det hela.

Gull-Britt Söderström

Bra advokater med kunskap även om vapenlagstiftning:

Advokat Sven Severin
Severin & Carlberg Advokater KB
Gustav Adolfs Torg 8 A
211 39 Malmö
Östermalmsgatan 90
114 59 Stockholm
info@severinadvokater.se

Sebastian Scheiman
Scheiman Advokatbyrå AB
Box 24217, 10451 Stockholm
sebastian@scheimanlaw.se

Christian Nordin
Luterkort Advokatbyrå AB
Stortorget 17, 211 22 Malmö
Tel 0706-397842, 040-103390
christian.nordin@luterkort.se

Polisen har ett ansvar!

Jägare och skyttar larmar inte lika ofta som förr om personer som inte ska ha tillgång till vapen. Orsaken är att Polismyndigheten jagar vanliga, hederliga jägare - ett agerande som Rikspolischefen Petra Lundh måste agera emot, skriver vapenskribenten och jaktboks-författaren Lars-Kristian Bergh.

*Petra Lundh,
rikspolischef,
f.d. riksåklagare*

Jägare och idrottsskyttar kontrolleras en gång per dygn genom samkörningar av olika register. Dessa hederliga personer slog förr i tiden larm när någon i skytteklubben eller i jaktlaget verkade underlig eller uppträdde så att det stack ut från det vanliga.

Numera ska det till mycket innan någon kontaktar polisen. Polisen har gjort konkurs i förtroendet från de lagliga vapenägarna. Det har skett genom att polisen sedan länge aktivt bedrivit kampanj mot just dessa hederliga vapenägare. Förtroendet har ersatts med misstroende. Många skyttar och jägare tycker inte längre om Polismyndigheten. Det är fullt naturligt eftersom myndigheten bedriver krig med administrativa metoder mot skyttar och jägare.

För 35 år sedan beslutade dåvarande Rikspolisstyrelsen, utan politiskt beslut eller laglig grund, att civila vapen i samhället skulle reduceras så mycket som möjligt. Nu gällde att jävlas och försvåra maximalt. Det administrativa kriget har sedan dess successivt trappats upp över hela landet.

Varje nummer av jakt- och vapentidskrifter innehåller vittnesmål om rättsfall, där polisen driver rent löjeväckande ärenden typ en dag för sent postat brev, i alla instanser. Här är några exempel på de administrativa "vapnen" som Polismyndigheten numera använder och som har redovisats i tidskriften Vapenägaren.

Onödigt sölande

Normalt tar det fyra minuter att handlägga en vapenlicens. Polisen sölade i upp till sex månader innan Justitieombudsmannen (JO) upprepade gånger kritiserade Polismyndigheten för den onödigt långa handläggningstiden vilket till JO försvarades med det klassiska "bristande resurser".

Blankettfrosseri

Blanketter för än det ena och än det andra som måste fyllas i, utan stöd i vapenlagen.

Avslag på licensansökningar utan lagligt stöd

Alla överklaganden som går Polismyndigheten emot överklagas till högsta instans av någon av de 800 juristanställda på polisens Rättsavdelning. Även om det finns prejudikat överklagar polisen gång efter gång exakt samma typ av ärenden. Efter tre år får jägaren eller idrottskytten sin vapenlicens. Flera jurister har varit kritiska, bland andra advokaten Sven Severin.

En dag för sent ...

Bagateller som att ett brev lagts på lådan en dag för sent polisanmäls och leder till rättegång. En frikännande dom i Karlstad överklagades av åklagaren. Denne vapenägare anlätade en stjärnadvokat, som han själv fick betala, och även i Göta Hovrätt blev det till slut frikännande för struntfelet.

*Utdelning varannan dag, då
vet man ju aldrig när (om)
brevet kommer fram ...*

Olaga telefonavlyssning

I fallet Karl Hedin slog riksåklagaren (Petra Lundh) fast att polisen utan laglig grund telefonavlyssnat. Men felet ansågs av Petra Lundh ha varit så ringa att det inte blev några konsekvenser för polis eller åklagare. Landets jägare rasade i fackpressen ...

Två jägare i Gnesta telefonavlyssnades efter en anonym anmälan om att männen jagade lodjur olagligt. Piketstyrkan ryckte ut efter det att de avlyssnats med att överenskomma om att äta raggmunk med fläsk en tisdag. Polisen på Nationellt Operativt Centrum (NOA) trodde det var kodspråk för olaglig jakt. Den gången skrattade i stället jägarna och i Svensk Jakt kåserade man om "elitpoliserna på NOA". Men skratten förbättrade inte vapenägarkårens bottenlåga förtroende för polisen.

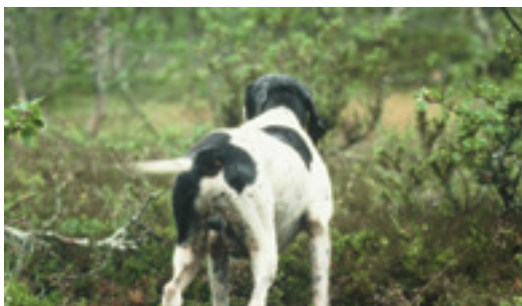
*Schhh ... jag måste skriva
vad dom säger ...*

Intermezzo i skogen

I Orsa ryckte polisen ut med piketstyrka, automatkarbiner och helikopter mot några jägare i skogen. De hade inte ens vapnen med sig utan var ute för att reparera jakttorn.

En jägare togs till polisstationen i Mora på snöskoter och hans hund lämnades ensam kvar i skogen - återigen en spik i kistan på den skeppsbrutna förtroendeskan. Efter förhör släpptes jägaren, som var helt oskyldig och som fick ta sig till Orsa och hunden med egna åtgärder.

Oj, var är husse?

Listan kan göras lång på hur polisen förstör det en gång goda förhållandet mellan hederligt folk som jagar och målskjuter och polisen.

Naturligtvis slår idrottsskyttar och jägare fortfarande larm när de ser märkligt beteende eller att en vapenägare sticker ut på ett anmärkningsvärt sätt. Men ribban ligger betydligt högre innan samtal till polisen sker. Detta är en samstämmig uppfattning från norr till söder, vilket jag vet genom personliga kontakter som jag fortfarande har från min tid som jaktskribent och krönikör i både fackpress och Dagens Industri.

Kanske hade tragedin i Örebro kunnat undvikas om den gamla goda relationen mellan vapenägare och polisen hade funnits kvar.

I Malmö reagerade man på seriemördaren Mangs och ringde polisen. Tyvärr reagerade inte polisen i tid, men klubbkamratens larm bidrog förmodligen till att han åkte fast.

Handklovar av "snäll" typ (inte polisens)

För att få licens på jaktvapen måste man avlägga jägar-examen, vilket kan ordnas med en helgkurs. På dessa kurser finns det då och då personer som borde vara av intresse för både polisen och säkerhetspolisen. Men att slå larm? Sällan. Alla är "förbannade på snuten" för att de trakasserar de laglydiga. Men jag får samtal med ojämn mellanrum från gods och kursgårdar om både kufar och personer som inte talar ett ord svenska, är ointresserade av jakt och saknar jaktmark. Men de kan vara intresserade av lerduveskytte - och då behövs jaktvapen.

Lerduveskytte - en stiliserad form av fågeljakt

Vår viktigaste grundlag, Regeringsformen, är tydlig med att en myndighet enbart får fatta beslut med lag som grund. Den grundlagen tycks inte gälla för Polismyndigheten, som i mer än 30 år fattat beslut med enbart hemsnickrade "allmänna råd" som grund. Dessa "allmänna råd" är praktiska att ha som grund för beslut i iveren att jävlas så mycket som möjligt med de laglydiga vapenägarna. Trots under åren upprepade artiklar och krav i tidskriften Vapenägaren har politikererna inte reagerat.

Nyligen skrev chefsjuristen Ola Wälmaa i Jägareförbundets tidskrift Svensk Jakt och attackerade fenomenet att polisen får fatta beslut med eget tyckande som grund. Men fortfarande är det knäpptyst från rikspolischef och justitieminister.

*Petra Lundh,
rikspolischef,*

*Gunnar Strömmer,
justitieminister,*

båda lika knäpptysta ...

Kanske hade tragedin i Örebro kunnat undvikas om den gamla goda relationen mellan vapenägare och polisen hade funnits kvar. Hellre ett onödigt samtal för mycket till polisen om avvikande beteende hos en vapenägare än ett för lite på grund av att man är förbannad på polisen.

Rikspolischef Petra Lundh får hyra in en stor grävmaskin och försöka sanera i rättsröteträsket inom sin egen myndighet.

Att återställa förtroendet med vapenägarkåren borde ses som en angelägen samhällsuppgift.
Lars-Kristian Bergh
Vapenskrubent och jaktboksförfattare

Artikeln har tidigare varit publicerad i Dagens Nyheter.

Ologisk handläggning

Han sökte förnyelse på fyra femårslicenser för samling och någon vecka senare skickade han in ansökan om förnyelse på ytterligare ett samlingsvapen. Han använde exakt samma dokumentation för samtliga vapen. De ingick naturligt i hans lista över vad hans samling skulle innehålla.

På de fyra första fick han förnyade licenser utan några som helst problem men för det femte blev det avslag. Han överklagade till Förvaltningsrätten som naturligtvis gav Polismyndigheten rätt.

Då överklagade han vidare till Kammarrätten men där struntade man helt i logiken och gav inte prövningstillstånd. Nu går bollen till Högsta Förvaltningsdomstolen med en begäran om prövningstillstånd.

Det måste ju vara ett minimikrav att ärenden handläggs på samma sätt. Det ska inte vara som att kasta tärning: licens - icke licens. Då rimmar det inte med Förvaltningslagen.

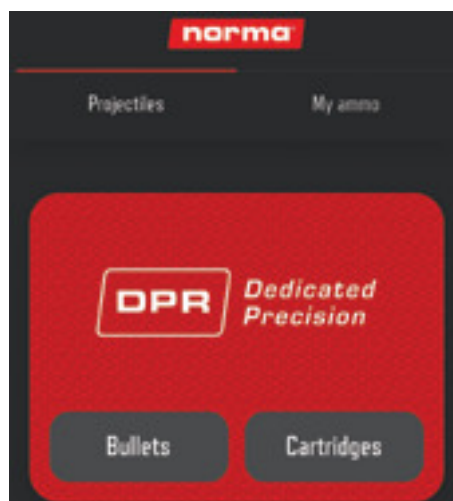

Alia iacta est, som de gamle romarna sade ...

Men troligen är ärendet ointressant för Högsta Förvaltningsdomstolen så man kan inte räkna med att det blir prövningstillstånd. Då återstår för vapenägaren att "sälja" vapnet till en handlare och därefter köpa tillbaka vapnet.

Varför ska man behöva ha sådan teaterverksamhet bara för att en myndighet saknar logisk styrning av sina medarbetare vilket resulterar i att dessa fattar godtyckliga beslut?

Johan Svensson

Etablissemang misstror medborgaren ...

För mer än fem år sedan bjöd han hem några grannar som var vapenkunniga. Han hade ett hagelgevär som inte ville fungera perfekt och det skulle användas för jakt nästa dag.

Han har jakträtt på den mark som omger hans hus och på baksidan av huset hade han en inskjutningsplats för sina vapen. Detta hade fungerat perfekt i många år och alla grannar var vana vid att det då och då skall ett skott i närheten.

Efter provskjutning gick man in i huset och dukade fram en lätt måltid. På fyra man hade man en flaska vin och två öl att dela på. Efter måltiden gick grannarna hem till sig.

Men denna kväll hade tydligen någon annan granne blivit misslynt och ringt polisen och sagt att det sköts i området. Klockan två på natten väcktes följaktligen vapenägaren av insatsstyrkan som beredde sig tillträde till huset och ryckte upp vapenägaren (och de två minderåriga barnen som sov i ett angränsande rum) ur hans sömn.

Vapenägaren hade det defekta hagelvapnet i sitt sovrum, i stort sett reparerat och klart för att sättas ihop igen för att användas nästa dag. Övriga vapen var inlåsta i vapenskåpet.

När man är hemma har man vapnen under uppsikt och det är först när denna uppsikt inte kan upprätthållas, t.ex. när man åker till arbetet, som vapenlagens krav på förvaring i godkänt säkerhetsskåp SS 3492 inträder.

Men vad hjälpte det ... han blev fälld i Tingsrätten för bristande förvaring. Dessutom påstod poliserna att han var berusad. Någon form av alkotest togs naturligtvis inte ... Hans egen berättelse om kvällen struntade både polisen och domstolen i.

Vapnen blev ju redan omhändertagna vid det nattliga besöket och efter domen återkallade Polismyndigheten alla hans licenser. Beslutet överklagades naturligtvis men alla instanserna höll bara med Polismyndigheten.

När mer än fem år hade förflutit sökte han på nytt ett jaktvapen. Han hade ju fortfarande jakträtten på sina marker och behövde hålla efter viltbeståndet. Men ack nej, det blev fortfarande avslag på ansökan trots att det hade gått mer än fem år.

Till att börja med vänder man sig mot den övertro på Polismyndighetens anställda som råder inom myndighetsvärlden. En polis ljuger aldrig och friserar aldrig sanningen så att den ska passa in i förbudsidéerna. Detta axiom går inte att rubba i förvaltningsdomstolarna (med några få lysande undantag). Säger en polis i sin rapport (skriven 9 månader efter ingripandet) att du var berusad så var du dyngerak,

så det så. Något bevis i form av alkotest är då inte nödvändigt och påpekar man frånvaron av bevisning viftas det bara bort. Killen var plakat, det har ju polisen sagt.

Han har inget annat på sig, inte ens en fortkörning.

Den fråga man ställer sig är: varför är en polismans utsago mera trovärdig än en medborgares? Sitter trovärdigheten i uniformen? Eller ingår det i den juridiska utbildningen en grundtes att för påstående som uttalas av uniformerad personal behövs automatiskt ingen bevisning?

Att Polismyndigheten sedan 1990-talet har haft en egen agenda att försöka reducera de legala vapnen i samhället är ingen hemlighet. Den trenden har varit uppenbar i många år och genomsyrar alla aktiviteter gentemot medborgarna. Att legala vapenägare hör till de mest laglydiga i samhället kan man då bortse från.

Det man kan lära av denna berättelse är att även om det är tillåtet att provskjuta ett vapen utanför stadsplanlagt område (under förutsättning att du inte stör någon) så bör man ändå avstå från detta. Det finns alltid någon grinig granne som överreagerar och tror att det pågår förberedelser till terroristverksamhet.

Om det periodvis pågår jakt inom samma område blir det mera komplicerat, ty inte ens en grinig granne kan förhindra jakt inom ett jaktvårdsområde när det är jakttid.

Det är inte i lag reglerat hur lång tid man får vara i "karan-tän" efter en händelse som lett till en fällande dom. I Polismyndighetens allmänna råd brukar talas om en tidsrymd av tre till fem år.

Rikspolisstyrelsens tidigare regeltänkare Claes Johansson sade i TV för många år sedan att "allt som är över fem år tittar vi inte på". Detta tycks ha ändrat sig sedan dess. Numera räknar man gladeligen upp minsta lilla försyndelse sedan Moses var barn, när det gäller att hitta en grund för avslag eller återkallelse av licenser.

Misstroendeklyftan mellan Polismyndigheten och medborgarna bara växer ...

Gull-Britt Söderström

HFD skiter i medborgaren ...

Han hade begått ett felsteg, den saken var klar. Han var också medveten om detta och djupt ångerfull. Han skämdes så till den milda grad att han inte ens tog kontakt med SVF:s representant som han ändå kände väl, de var så gott som grannar.

Medan han var inlåst först i häkte och sedan på anstalt passade Polismyndigheten på att återkalla hans licenser. Vapnen var redan omhändertagna.

Eftersom han var isolerad från omvärlden fick han inte i tid kännedom om återkallelsebeslutet utan det vann laga kraft och de tre månader han enligt lag har på sig att själv sälja sina vapen förflöt även de.

Först när Polismyndigheten hade verkställt en värdering kom denna till hans kännedom. Värderingen slutade på 12.000 kr för vapen värda ca 70.000 kr men sådant är ju inte ovanligt, alla värderingsmän sätter superlåga värden på vapen som ska inlösas.

Hans handlare gav honom en långt högre värdering, 49.000 kr vilket meddelades Polismyndigheten. Då fick värderingsmannen i uppdrag att göra en ny värdering och den landade då på 17.500 kr. Redan detta var en indikation på att den första värderingen var för låg ...

Nu hade SVF blivit inkopplat och striden för att även en dömd skulle ha rätt att behandlas enligt svensk lag hade påbörjats.

Värderingen överklagades och det begärdes att vapenägaren skulle återfå försutten tid från dagen för återkallelsebeslutet så att han kunde överklaga och under tiden ordna med

försäljning till sin handlare.

Men nej, hela domstolskedjan gav aktningsfullt fan i att Polismyndigheten inte hade skött sin uppgift och förvisat sig om att återkallelsebeslutet verkligen hade kommit vapenägaren tillhanda. Man hade bara gjort det lätt för sig och skickat med förenklad delgivning trots att man mycket väl visste att vapenägaren var omhändertagen och isolerad på statens bekostnad. Utan kontakt med omvärlden kunde han inte få kännedom om beslutet.

På grund av hans boendesituation hamnade både beslutet och det efterföljande bekräftelsebrevet på golvet i ett kollektivboende där övriga innevånare gladeligen slängde brev från Polismyndigheten i brasan. Ingen fanns att bevaka hans post, den gravida sambon bodde hos sin mamma och hans egen mamma låg inne för behandling mot sin bröstcancer.

Ja, han var faktiskt så effektivt isolerad att han inte ens fick gå på sin fars begravning eller närvara vid dotterns födelse. Samhällets Fiende Nr 1 skulle hållas strikt inlåst, basta.

Högsta Förvaltningsdomstolens likgiltighet får till följd att vapenägaren dessutom gör en rejäl ekonomisk förlust på inlösen av vapnen.

Det innebär också att etablissemangen anser att Polismyndigheten inte har något ansvar för att dess beslut verkligen kommer berörd medborgare till del. Ja, man kan faktiskt misstänka att det fanns en avsikt bakom detta, att inte förvissa sig om att vapenägaren verkligen fick kännedom om beslutet.

Den enda som i slutändan vinner på detta är den handlare som får överta vapnen för en struntsumma.

Och Polismyndighetens representanter gnuggar händerna av förtjusning ...

Gull-Britt Söderström

Hjälp till krigets offer i Ukraina !

**FN:s organ UNHCR nås via bl.a.
swish 123 129 5021 eller 123 900 1645
SMS 72930
swish 90 01 645**

**Röda Korset nås via bl.a.
bankgiro 900-8004 (märk Ukraina)
swish 900 80 79**

Det finns fler hjälporganisationer, kolla på Internet.

Behovet är oändligt stort. Varje gåva är välkommen!

Trumling av hylsor

För den som skjuter mycket och laddar själv märks det snart att hylsorna blir smutsiga. Ett sätt att göra rent dessa är att torrtrumla dem i en tombola med trumlingsmedia (krossade valnötsskal) och slipmedel; de blir som nya.

Men när trumlingsmediet ska separeras blir det lite bekymmer ... att skaka och vrida på varje enskild hylsa tar sin tid. Försök med stålkorg som skakas har visat sig ha varierat resultat. Mycket hamnar där det inte ska och det är inte alla hylsor som töms på media. Detta ställer till problem när man ska ladda, åtminstone om man har en laddautomat, t.ex. en Dillon 650. Det blev många stopp i hylsmatningen.

Nu finns roterande separatorer att köpa för dyra pengar, så varför inte bygga en? Hur svårt kan det vara?

Material som åtgick för denna separator var:

En bit överbliven plyfa 12 mm

0,7 m läktvirke, överskott från takbytet

En kasserad rullgardin (rundstång)

En bit överblivet nät från mus-stopp i ventiler

Lite återanvända träskruvar + 2 bultar

En bit cykelslang (punka av värsta modell)

En kasserad 20 liters plastdunk

Några alkivistar från trädgården

Kostnad 0 kronor.

Denna separator har samma volym som en tombola men det visade sig att det inte behövs då mycket trumlingsmedia rinner igenom vid påfyllning.

Att lära av detta bygge: en roterande separator fungerar utmärkt. Det är inte nödvändigt att behållaren har sexkantform, det fungerar lika bra med en fyrkantig eller rund,

hylsorna vänder sig bra ändå.

Locket till separatorn bör vara löstagbart då det påverkar separatorns jämvikt när den ska fyllas på (gravitation). Locket hålles fast med en bit gummi från cykelslangen.

Pär Herrman

Gevärskolv till salu

CG63 junior kolv med dekal på höger sida, i mycket bra skick.

Pris 450 kr.

Svar till webmaster@gotavapen.se

Skanåkers krönika

Ha rätt fokus!

Foto: Lars-Kristian Bergh

I dessa tider när nervösa och chockade politiker överbjuder varandra i att försöka visa handlingskraft får man någon enstaka gång höra förnuftets röst gå igenom.

Det finns inga sätt att i förväg stoppa en person som planerar våldsdåd, om denne gör det i det tysta utan att dra uppmärksamhet till sig. Vi kan inte läsa andra människors tankar och vi vet inte alltid vilka faktorer som kan utlösa en våldsvåg.

I det läget är det bara ett slag i luften att förbjuda olika former av tillhyggen som en sådan person kan tänkas använda: skjutvapen, knivar, sprängmedel, lastbilar, gift i vattnet, you name it.

Den som har sådana avsikter finner också ett sätt att genomföra sina planer. Vi kan bara i efterhand konstatera på vilket sätt detta skedde.

Med den eskalerande våldsinställning som präglar dagens samhälle, där målbrottsynglingar används som mordredskap för att ta kriminella konkurrenter av daga (eller för den delen deras släktingar, de går inte heller säkra) kan man inte gardera sig mot detta, om man inte flyttar ut i ödemarken och undviker all kontakt med andra människor.

När jag växte upp hade vi ett helt annat samhälle. Alla kände alla, och man brydde sig om varandra. Man fick som barn lära sig respekt för lärare och föräldrar, det var inte en tanke på att mopsa sig, och fick man en örfil var den väl förtjänt.

Att mellanstadieungar skulle kalla varandra fula könsnamn var helt okänt. Mobbing var ännu inte uppfunnen. Man levde inte med en telefon i handen, sådant fanns inte. Sin fritid fyllde man med läxor och fritidsaktiviteter och att hjälpa till hemma på gården var en självklarhet.

Som drottning Silvia sade när hon och kungen besökte Örebro: Vart har vårt fina Sverige tagit vägen?

Ja, vårt fina Sverige åkte nog ut bakvägen under perioden med de öppna svängdörrarnas politik. Då en ny form av folkvandring tog fart, inte alltid av godo. Förvisso kom det många som med tiden blivit inlemmade i det svenska samhället som goda medborgare men många rötägg låg också i korgen och Sverige blev de kriminellas paradiset.

Efter Örebro finns stor risk att både jägare och skyttar drabbas av en hjälplöshetens förbudsiver. Då måste vi slå vakt om vår idrott och vår jakt och tillhålla våra politiker att se de verkliga problemen och inte ägna sig åt skenfäktningar.

Hälsningar
Ragnar Skanåker

Behöver medlemmar i din förening bli professionellt tränade? Vill du förbättra ditt skjutresultat och samtidigt också din koncentrationsförmåga? Ragnar Skanåker är flitigt anlitad i Sverige och utomlands som tränare. Kontakta honom via hans hemsida www.skanaker.se.

Stinas story ...

Stina är en självständig tjej som på egen hand renoverar sitt hus där hon lever ensam med sin hund.

Dåvarande grannarna hade en son i åttaårsåldern. Som alla killar gillade han att sparka boll ... men bollen träffade ofta gatans parkerade bilar, med skador som följd. Stina hade fått kosta på sin bil flera reparationer. En tillsägelse till föräldrarna ledde ingen vart, ”han är ju bara ett barn ...”

För att hämnas anmälde grannen Stina till Miljöavdelningen, att det var skräpigt på hennes tomt. Ja, husrenovering pågick ju ...

Vid ett tillfälle rann sinnet på mannen. Han hoppade in på Stinas tomt och tryckte ner henne i marken och slog henne. Hon skrek på hjälp och kallade på både polis och ambulans så snart hon kom loss. Hon dokumenterade både skrik och ansiktsskador.

Polisen förhörde grannen som påstod att det var Stina som hade attackerat honom och han hade endast försvarat sig (han hade inga som helst skador). Poliserna trodde på honom och lade ner Stinas anmälan. Hennes ljudinspelningar och foton ignorerades. Hon skulle få kopior av polisens egna ljudupptagningar men det har hon ännu inte fått. De lär numera vara destruerade.

(När Påven mötte Putin påstod denne att det var Ukraina som anföll Ryssland. Påven frågade stillsamt ”var faller bomberna?” Överfallet skedde på Stinas tomt ...)

Poliserna tyckte att Stina verkade obalanserad och att hon

hade ett hem i misär. Att det pågick ombyggnad missade de helt och hållet ... i stället drog man in hennes vapenlicens med motiveringen att hon hade ”psykisk ohälsa”. Trots att hon presenterade flera läkarutlåtanden att hon inte föredde några som helst tecken på psykisk ohälsa struntade våra excellenta förvaltningsdomstolar i detta. Återkallandet av licensen skulle bestå.

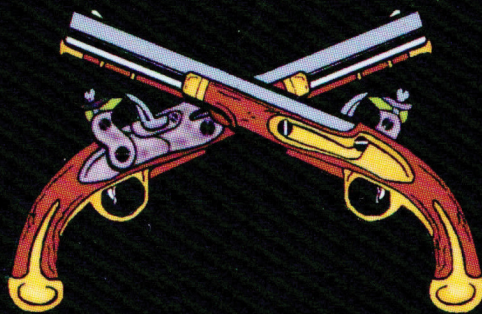
Att mista sitt vapen kunde Stina överleva. Men att få en stämpel på sig att vara vrickad, när både man själv och läkarna vet att hon är vid sunda vätskor, är en förolämpning och ren förödmjukelse. Dessa okunniga amatörer på Polismyndigheten ska inte kvacka i läkaryrket och ställa diagnoser som de inte har kompetens för.

Numera har grannen flyttat till ett annat hus i området så Stina slipper åtminstone att ha denne våldsverkare i sin omedelbara närhet. Hennes bil har inte heller fått flera skador ...

Ibland undrar man om vissa män får problem när de stöter på ett fruntimmer som klarar sig själv utan en karl. När jag byggde mitt hus fick jag flera gånger sätta ner foten och betona vem det var som var byggherre ... de manliga arbetarna hade svårt att ta order av ett fruntimmer ...

Gull-Britt Söderström

SVARTKRUTSKÄLLAREN

SALUTKANONER

REPRESENTANT FÖR DAVIDE PEDERSOLI

**Folkungagatan 134
116 30 STOCKHOLM**

Tel/fax 08-6410361

Besök oss på www.svartkrutskallaren.com

Skomakare, bli vid din läst!

Innebörden i detta gamla ordspråk är att man inte ska ge sig in och leka expert inom områden där man inte har kompetens. En sund princip.

Men när det gäller Polismyndigheten har detta ordspråk inte vunnit insteg. Vi stöter ofta på fall där Polismyndigheten ställer medicinska diagnoser eller gör uttalanden som man definitivt inte har kompetens för.

Detta föranledde SVF att skriva ett brev till rikspolischef Petra Lundh:

Petra Lundh,
rikspolischef

En fråga om kompetens

Vi har på senare tid haft flera fall där Polismyndigheten överprövar läkares intyg och klassar en legal vapenägare som "självordsbenägen" eller "har psykisk ohälsa", detta trots att vederbörande har presenterat flera läkarintyg som motsäger denna amatördiagnos. Sådana diagnoser använder Polismyndigheten för att återkalla vapenlicenser (och detta skedde långt innan skolskjutningen i Örebro).

Såvitt vi har oss bekant ingår ingen medicinsk utbildning i läroplanen för blivande poliser, jurister eller annan personal.

Vi anser att Polismyndigheten har att förlita sig på dem som har medicinsk kompetens. Att utan grund få en stämpel av "psykisk ohälsa" på sig kan få förödande konsekvenser för en ung människa. Det stänger många utbildningsvägar och är ett klart handikapp när man söker arbete. För att inte tala om den personliga förödmjukelse det innebär att bli beskyllt för att vara "vrickad" när man inte är det.

Av myndigheter förväntar man sig att de ska vara sakliga och objektiva. Det är väl också detta som ligger till grund för förvaltningsdomstolarnas okritiska instämmande i allt vad Polismyndigheten anför. Men vi har i många ärenden kunnat påvisa att det som Polismyndigheten anför inte stämmer med verkligheten eller med lagstiftningen.

Det måste bli ett stopp på detta oskick att myndigheters representanter sätter osanna stämplor på hederliga medborgare. Vi hoppas att du som rikspolischef kan ge klara direktiv till dina underställda att upphöra med denna verksamhet.

Det är egentligen närmast genant att konstatera att våra förvaltningsdomstolar inte har såpass mycket ryggrad att de går emot Polismyndigheten och uttalar att det är läkaren som har kompetens att uttala sig om en persons mentala hälsa.

Det är också en allvarlig brist i vapenlagstiftningen att den anger när en läkare ska anmäla en person som olämplig men inte tar upp vem som ska avgöra om denna olämplighet var temporär och kanske numera överspeld.

Detta gäller inte bara diagnoser inom det mentala området. Lika ofta anser Polismyndigheten att en stroke-patient är utdömd som vapenägare trots att de flesta stroke-patienter återhämtar sig inom ett halvår och därefter lever ett fullt normalt liv igen.

Till dags dato har ingen reaktion försorts från polishåll. Men det är klart, händelserna i Örebro över-skuggar allt annat och all kapacitet läggs på att skingra mysterierna runt denna tragedi.

Gull-Britt Söderström

Talesättet "Skomakare, bli vid din läst" går ut på att man bör hålla sig till att bedöma det man känner till. Det kommer från latinets "Sutor, ne ultra crepidam" som ordagrant betyder "skomakaren må icke bedöma något utöver skon".

Enligt Plinius den äldre ska den grekiske målaren Apelles ha i vredesmod ropat detta till en skomakare som först hade anmärkt på figurernas skodon på utställda tavlor men därefter börjat agera konstkritiker ...

Källa: Wikipedia

Vapens prestanda

Bland det första man fick höra efter dådet i Örebro var att vapentypen AR 15 var såååå farlig. Vid närmare granskning visade det sig att det vapen som mördaren hade använt inte var en AR 15 utan en halvautomat med mera konventionellt utseende, en Browning Bar Match.

Redan då var det en klok vapenkunnig man som påpekade att det rent tekniskt inte var någon skillnad på dessa båda vapentyper, det som skilde var utseendet.

AR 15

Browning Bar Match

Han fick också ge en kortfattad förklaring till hur ett halvautomatiskt vapen fungerar. För den breda allmänheten räcker det med ord-delen "automatiskt" för att man ska associera till Kalashnikov och kulsprutor, dvs till helautomatiska vapen där det räcker att hålla inte avtryckaren så avfyra en skur av projektiler. Men för en halvautomat måste man trycka av för varje skott vilket sänker skotthastigheten väsentligt.

Dessutom spottar halvautomaten ut patronhylsan efter varje skott och matar upp en ny patron i patronläget.

En van skytt med ett vapen med manuellt repeterande om-laddning kan dessutom klara att hålla samma takt som en skytt med en halvautomat. Byte av magasin är lika för båda. Har man i likhet med skytten i Örebro preparerat ett antal magasin har man ökat sin kapacitet väsentligt.

Halvautomater har blivit mycket populära eftersom de ger en stabilare och säkrare avfyrning, särskilt när det behövs ett andra skott. Skytten kan behålla sin skjutställning, den rubbas inte av en mängd rörelser för att mata fram en ny patron till loppet.

Sedan Naturvårdsverket släppte på sina restriktioner att använda vapen av typ AR 15 för jakt har många jägare sökt licens och fler överväger att söka. Vi råder dem alla att vänta lite tills den värsta hysterin har blåst över och vi ser vad som blir resultatet i lagstiftningen.

Gull-Britt Söderström

Röst från fältet

En medlem berättar: Han hade besökt sin ordinarie vapenhandlare för att se om det fanns någon intressant "gammal ammunition" att köpa. Han har nämligen samlartillstånd för ammunition.

Denna gång fanns det ingenting kvar. Polisen hade kommit och tagit allt som fanns. "Det skulle inte finnas så mycket ammunition ute i butikerna", menade man som motivering till tillslaget.

Man kan undra vilka godsaker för samlare som försvann där? T.ex. ammo till brittiskt armégevär från WWII ,,

Foto: Göta Vapenhistoriska Sällskap

Samlarammunition är ju i regel rätt gammal och inte att rekommendera för skjutning. Där behöver man ha färka produkter. Men en ammunition för samling kan se ut hur som helst, det är det historiska värdet som gör denna ammunition eftertraktad på samlarmarknaden.

Oss veterligen har det inte gått ut något dekret om att vapenhandlare endast får ha en viss kvantitet ammunition i lager. Sådant regleras av handlartillståndet. Så detta verkar ha varit ett alldeles eget initiativ i det berörda polisdistriktet.

Under 2023 och 2024 inträffade 664 skjutningar som resulterade i 174 skadade och 98 dödade. Inte i något fall hade man använt legala vapen (Örebro är ett lysande undantag) trots Polismyndighetens omhuldade och av vapenlagsutredaren fullt anammade "läckage teori".

Myndigheternas inkompetens att stoppa detta kriminella vapenvåld gör att det är så mycket enklare att ge sig på legala skyttar, jägare och samlare i stället. Dessa är ju registrerade ...

Hur skulle det vara om man använde sina resurser på polis, sjukvård och socialtjänst till att fånga upp personer som annars faller mellan stolarna?

I stället slår man sig för bröstet och säger "titta vad många vapen vi fått bort från gatorna ...".

O heliga enfald!

Johan Svensson

Vad sade vapenlagsutredningen?

Vapenlagsutredningen SOU 2024:31 innehåller på sid 750 ett förslag att införa ett förbud mot innehav för jakt av vissa halvautomatiska gevär. Där nämner utredaren specifikt AR-10 och AR-15 och andra vapen med de egenskaper som kännetecknar dessa. Då menar han främst den halvautomatiska omladdningsfunktionen och att vapnen är kompatibla med stora militära magasin såsom magasin som används i t.ex. en AK5 eller AK47.

Han medger att sådana vapen kan ha jaktliga fördelar eftersom de lätt kan anpassas till jägarens individuella behov. Men detta måste vägas mot samhällets intresse av att begränsa den typen av vapen i samhället.

Den som har tagit jägarexamen förutsätts ha behov av jaktvapen. Det sker ingen kontroll av om personen överhuvudtaget utövar jakt. Detta är en markant skillnad mot målskjutningsvapen där det ställs olika krav.

Utredaren påpekar att det inte kan uteslutas att våldsbejakande personer missbrukar möjligheten att via en jägarexamen få laglig tillgång till halvautomatiska gevär som enkelt kan förses med stora magasin. Som angetts tidigare är särskilt ensamagerande gärningspersoner mycket svåra att upptäcka innan de har begått våldsdåd.

Detta sagt åtskilliga månader innan skolskjutningen i Örebro, som ju bekräftar vad utredaren säger ...

Utredaren fortsätter: det går att motivera ett förbud mot innehav för jakt av alla halvautomatiska gevär med löstagbara magasin. Men många är sedan länge tillåtna för jakt. Ett totalförbud skulle gå längre än utredningens syfte.

Han avråder från att bygga vidare på Naturvårdsverkets gamla föreskrift att halvautomaterna inte fick ha ett militärt ursprung utan skulle vara konstruerade för jakt. Detta medförde tillämpningsproblem. Inte heller rekommenderade utredaren den norska modellen som infördes efter Breiviks dåd på Utöya då man förbjöd vissa halvautomatiska gevär för jakt, särskilt sådana som ursprungligen var konstruerade för helautomatisk funktion. De ansågs lätt kunna göras om till militära stridsvapen.

Utredaren stannade vid ett alternativ med halvautomatiska vapen som är utformade för pistolammunition grövre än 9 mm eller för centralantänd gevärsammunition.

(Gevär utformade för pistolammunition 9 mm eller lägre samt kantantänd ammunition var tillåtna redan före Naturvårdsverket ändrade sina regler.)

Eftersom vapenlagsutredaren slaviskt avspeglade de åsikter som Polismyndigheten sedan länge har uttryckt var det inte oväntat att han ansåg att vapen av typ AR 10/AR 15 skulle förbjudas och befintliga licenser skulle återkallas. Den något dunkla motiveringen var att just sådana vapen hade använts i många skolskjutningar i USA. Vad nu detta skulle ha för relevans för Sverige ...

Precis samma sak försökte man efter Breiviks dåd i Norge med en Ruger 10 men det lyckades inte. Det stannade vid vissa restriktioner i den norska vapenlagen.

I Sverige blev det inget förbud och befintliga licenser kunde inte återkallas eftersom de utgjorde ett gynnande myndighetsbeslut.

Det måtte väl ändå bland våra politiker finnas personer med måtta och sans som inser att man inte uppnår ett dugg genom att förbjuda en viss typ av vapen. Men det man kan göra är t.ex. att införa femårslicenser på halvautomatiska gevär, och då måste man ju skära alla över en kam och inte bara specifikt plocka ut sådana halvautomater som har ett speciellt utseende.

Det finns också långt inne en liten tanke att man kanske kommer att vilja införa någon form av aktivitetsredovisning för jaktvapen, på samma sätt som man har för enhandsvapen. Idag finns inga sådana krav, inte heller krav på att man ska disponera jaktmark eller jakthund. Har man fått licens på ett jaktvapen så har man licensen så länge man själv bestämmer det, om inget inträffar som kan ge Polismyndigheten anledning att återkalla licensen.

Detta måtte ju rimligen vara en nagel i ögat på Polismyndigheten där möjligheten att få återkalla licenser ses som gudasänd.

Gull-Britt Söderström

Många kontaktar SVF ...

Många av samtalen handlar om att man skulle vilja skaffa sig en AR-15 eftersom man har provat en som en jaktkompis har och funnit att den erbjuder många flexibla lösningar.

Vi råder dem genomgående att ligga lågt och vänta tills det värsta med Örebro har lagt sig. Sedan kommer troligen en proposition och då får vi se vad den innehåller och vilket mottagande den får hos de olika remissinstanserna.

Skulle man söka nu finns det ju risk att Polismyndigheten ”trögar” i väntan på ny lagstiftning som de hoppas ska möjliggöra att ge avslag på alla nya licensansökningar.

Väldigt många är frustrerade över att det blir en kollektiv hetsjakt på jägare, trots att de är helt oskyldiga. ”Vi får klä skott för det kriminella vapenvåldet i samhället”, säger många.

Att det kriminella vapenvåldet sker med illegala vapen som aldrig någonsin haft licens i Sverige är ett faktum som gärna skuffas undan i bakgrunden. Sådant säljer ju inga lösnummer ...

En mycket frustrerad jägare har skrivit ett öppet brev till Regeringen. Det är 6 sidor långt och tar upp det mesta som finns att säga om legala vapen contra illegala och hur hederliga jägares fritidsintresse gradvis har inskränkts genom åren, till absolut ingen nytta. han säger: ”Jakt är djupt förankrat i det svenska samhället och tillhör vårt kulturarv samt är en del av folkrörelserna. För många människor är jakten en livsstil och kan avgöra valet av bostadsort för att jägarna ska kunna sköta landets viltvård. Det bör därför uppmuntras och respekteras i stället för att det ska nedvärderas genom bestraffningslagar.”

”Det är sällan det hörs lika höga röster om skjutvapen vid dödsskjutningar med illegala vapen men när lagliga vapen är involverade så skriker genast politiker,

rikspolischefen och insändare från privatpersoner om skärpta vapenlagar. Men det är lättare att bestraffa medborgarna med stränga lagar för något som vi inte har gjort i stället för att behöva göra en större arbetsinsats med att leta upp och konfiskera alla olagliga vapen.”

Vi har inte retroaktiv lagstiftning i Sverige så det ska vilja mycket till för att Riksdagen och Regeringen ska stifta en lag som gör det möjligt för Polismyndigheten att återkalla redan beviljade licenser. Det har inte gått tidigare, SVF har haft flera fall men har då hävdat gynnande myndighetsbeslut och det har domstolarna accepterat.

Att gå ut på barriaderna och skrika under den period som oväsendet är som störst leder ingenstans. SVF:s nisch är lagstiftningen och det är först när vi ser vad våra styrande vill ändra i lagstiftningen som det är läge att agera. Och det lär inte vänta på sig så värst länge, regeringen känner pressen på sig att komma med något substantiellt. Det har gått ett par månader sedan remissrundan för den senaste vapenlagsutredningen så det börjar bli läge för ett utkast till Lagrådet och sedan en proposition till Riksdagen.

Alla de vettiga ändringar i Vapenförordningen som SVF tipsade om i Vapenägaren 1-2025 kan vi nog känna oss blåsta på, tack vare Örebro.

Gull-Britt Södersröm

Säljes

Oskjutna tomhylsor för gevär
m/40, kaliber 8x63 / 8 mm
m/32

Lars Strömgren, tel 073-0405858

Önskas köpa

Pumphagelgevär Winchester, Remington eller Benelli kaliber 12
Anders, tel 070-2728376

SÄLJES

Diverse äldre och udda ammunition för revolver, pistol och gevär.

Ring eller sms:a så ringer jag upp (dålig mottagning)

Conny Olsson
073-6952401

Önskas köpa

Colt 1860 Army, eller Colt 1851 Navy

Anders, 070-2728376

REPLIKOR

VAPENDELAR - TILLBEHÖR

Besök vår Webshop och hemsida
www.stockholmsvapenfabrik.se

Feinwerkbau 127 Sporter i kaliber 5,5

K Ö P E S

Jag söker efter ett luftgevär som det jag hade när jag växte upp.
Ett Feinwerkbau 127 Sport i kaliber 5,5 ...

Har du ett sådant stående och kan tänkas sälja det så hör gärna av dig!

Andy
Mailadress andy.christensson@gmail.com

**JÄGARNAS
RIKSFÖRBUND**

Var med och påverka jakten i Sverige

Jägarnas Riksförbund är en rikstäckande intresseorganisation som bevakar jägarnas intressen och arbetar för att du som jägare ska få ut det mesta möjliga av ditt intresse för djur, natur och jakt.

För oss är det viktigt att jakten bedrivs under största möjliga frihet och utan onödigt krångel.

Vi anser att det är du som jägare som bäst kan bedöma hur jakt ska bedrivas på den mark där du jagar.

ANSVAR - FRIVILLIGHET - SAMARBETE

www.jagarnasriksforbund.se

Besiktning

Det har funnits krav i lagen att skjutbanor ska besiktigas ända sedan 1930-talet. I början var det den lokala polismyndigheten som godkände skjutbanor men då endast sådana som låg inom tätbebyggt område - eller som det kallades stadsplanerat område. De skjutbanor som låg på landsbygden besiktigades inte.

Så småningom kom skytteorganisationerna att ta över denna syssla, lite oklart när men det borde ha varit under 1960-talet. År 2013 lades denna funktion ner av skytterörelsen och uppdraget gick till Polismyndigheten. I början fungerade det som vanligt men så kom nya idéer inom Polismyndigheten och banor underkändes på löpande band. Därtill vill Polismyndigheten ha en egen regelbok för skjutbanor i stället för den som skytterörelsen tillsammans med polisen och militären har jobbat fram, med förutsett resultat att många skjutbanor kommer att stängas och vissa typer av skytte förbjudas.

Hur ser då lagen ut historiskt? Den allmänna ordningsstadga (1956:617) som trädde i kraft 1956 och gällde fram till 1993 löd:

6§ Inom stadsplanlagt område må sprängning, fyrverkeri och skjutning med eldvapen ej äga rum utan tillstånd av polismyndigheten.

Den som ej fyllt arton år må ej heller inom område, som nyss nämnts, utan tillstånd för skjutning utomhus begagna luft- eller fjädervapen, med vilket kulor, hagel eller andra projektiler kunna utskjutas. Detsamma gäller även utanför sådant område, om ej skjutningen sker under uppsikt av person som fyllt tjugo år.

Skjutbana, som ej hör till krigsmakten, må icke tagas i bruk innan den godkännts av myndighet, soim första stycket sägs.

Av sista stycket framgår att det är för skjutbanor inom stadsplanlagt område som det finns ett besiktningskrav, de som låg på landsbygden behöde inte besiktigas. En revidering kom 1973.

I propositionen 1973:166 är det svårt att hitta någon förklaring till lagen, men rent allmänt säger propositionen att vapenägare är mycket ansvarsfulla, t.ex. med kpistar och utlåning;

av skjutbanor ...

”endast till personer som svarar mot högt ställda krav ifråga om omdöme och ansvarskänsla har fått tillstånd att förvärva de vapen det här är fråga om.”

I 1993 års ordningslag (den som ännu gäller) har paragrafen om besiktning av skjutbanor följande lydelse:

Kap.3, 6 §: Sprängning och skjutning med eldvapen får inte utan tillstånd av Polismyndigheten äga rum inom område som omfattas av detaljplan.

Den som är under 18 år får inte utan tillstånd av Polismyndigheten inom område som omfattas av detaljplan utomhus använda luft- eller fjädervapen med vilka kulor, hagel eller andra projektiler kan skjutas ut. Detsamma gäller utanför sådant område, om inte vapnet används under uppsikt av någon som har fyllt 20 år.

Skjutbanor som inte hör till försvarsmakten får användas endast efter tillstånd av Polismyndigheten. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om utförande och besiktning av skjutbana. Lag (2014:590)

Det kan noteras att tredje stycket har ändrats vad gäller skjutbanor och hänvisning till detaljplan, alla skjutbanor har besiktningstvång.

I proposition 1992/93:210 kan man finna en förklaring till ändringen.

”I nära överensstämmelse med nuvarande ordning skall en skjutbana som inte hör till försvarsmakten få användas bara efter tillstånd av polisen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer skall få meddela föreskrifter om utförande och besiktning av skjutbanor.”

Alltså hade en ordning införts att samtliga skjutbanor besiktigades och godkändes av ”statens skytteombud” oavsett lagkrav, ordningen blev nu lag.

När man ändrar på gällande regler, oavsett vilket syfte man har, så bör man göra en konsekvensanalys - och inte minst fråga sig hur kommer vår värsta fiende använda denna ändring?

Enligt ordningslagen ligger det på Polismyndigheten att skriva regler och godkänna skjutbanor, oavsett om dessa ligger inom detaljplanelagt område eller ej.

Med tanke på att vi har en mängd lagar om ansvar för en anläggningsägare och privatpersoner kan man fråga sig om godkännandekravet för skjutbanor som ligger utanför detaljplan är nödvändigt?

När det gäller andra anordningar som kan skada allmänheten såsom hissar, rulltrappor, trycksatta anordningar m.m. så har ansvaret lagts på SWEDAC.

Är Polismyndigheten rätt myndighet att ha detta ansvar, finns det kompetens inom myndigheten att ansvara för regelverket?

SWEDAC arbetar på ett annat sätt i dessa frågor än Polismyndigheten. SWEDAC anser inte att ”allt vett har farit in i ett huvud” utan nyttjar kunskapen som finns inom sakområdet. De som har kunskap tar fram en standard med regler som nyttjas som bas, även vilka kunskaper som behövs för att använda denna standard som underlag för godkännande. SWEDAC ackrediterar en organisation som uppfyller kravet på kunskap, som sedan utför besiktning och godkänner.

Det vore en bättre lösning än den nuvarande - att skjutbanor utanför stadsplanelagt område inte har ett besiktningsskrav men ändå ska uppfylla de krav som ställs. Vid problem kommer ägaren av skjutbanan att ställas till svars.

SWEDAC ackrediterar en organisation som får utföra besiktning och godkännande utifrån en standard eller ett regelverk som branschen har kommit överens om, t.ex. SÅK B.

Pär Herrman

SWEDAC kommer från Statens Provningsanstalt (SP) som idag heter RISE (Research Institute of Sweden). 1973 inrättade SP två avdelningar i Borås, en för provning och mätning i Sverige och en för auktoriserade kalibreringslaboratorier. 1983 avskiljde man två enheter, Mätcentrum och Provcentrum och bildade en ny myndighet, Statens Mät- och Provråd (MPR), som ombildades 1986 till Statens Mät- och Provstyrelse som ackrediterade provningslaboratorier. Ackreditering av certifieringsorgan och besiktningssorgan startade först ett år senare. 1991 bytte myndigheten namn till SWEDAC, styrelsen för teknisk ackreditering. 1992 ackrediterades det första sjukhuslaboratoriet, centrallaboratoriet för klinisk kemi vid Sahlgrenska Sjukhuset i Göteborg. 1993 kom de första ackrediteringarna av fordonsverkstäder för kontroll av egna reparationer och samma år fick SWEDAC ansvar för legal mätteknik, ädelmetallkontroll och bedömning av anmälda organ. I början av 1990-talet inleddes också det internationella utvecklingsarbetet. SWEDAC har bistått Island, baltiska staterna, Polen och Sri Lanka med uppbyggnad och utbildning. I EU har varje land ett oberoende ackrediteringsorgan erkänt av landets regering och fritt från kommersiella intressen.

Äldre jägare har dispens !

Polismyndigheten har på senare tid ofta gett äldre jägare avslag på licensansökan trots att det gällt byte av ett vapen. Man har t.ex. hävdat att man inte kan byta ett vapen flera gånger eller att vapnet måste ha anskaffats före 1984 då undantagsregeln kom.

Detta är fel. Läser man texten i Vapenförordningens övergångsbestämmelser ser man att det inte finns några sådana krav:

5. Den som vid utgången av år 1984 hade tillstånd att inneha skjutvapen för jakt behöver inte uppfylla kravet enligt 2 kap 3 § första stycket 1, om han inom ett år efter det att det tidigare tillståndet upphörde att gälla ansöker om nytt tillstånd att inneha

a) hagelvapen, om det tidigare tillståndet omfattade sådant vapen, b) kulvapen, om det nya tillståndet avser ett vapen som enligt Statens Naturvårdsverks föreskrifter om klassindelning har samma användningsområde som eller ett mera begränsat användningsområde än det vapen som avsågs med det tidigare tillståndet eller kräver samma utbildning som detta.

Denna formulering är generell och innebär att den som före 1984 hade jaktvapen inte behöver ta jägarexamen - han har ju på praktisk väg skaffat sig de kunskaper som en utbildning till jägarexamen ger.

Ingenstans i lagtexten säges att det avyttrade vapnet måste vara anskaffat före 1984, det sägs överhuvudtaget inget om det avyttrade vapnet mer än att det ersättande ska motsvara det avyttrade. Man kan således inte avyttra ett va-

pen för ammunition i klass 4 och som ersättning skaffa ett vapen för ammunition i klass 1 eftersom det för jakt på djur i sådan högre klass krävs att man har avlagt ett mera avancerat prov än för de lägre klasserna.

Polismyndigheten hade således inte lagstöd för att neka licens eftersom det sökta vapnet, ett kulgevär av fabrikat Sako modell L46 i kaliber 7x33 var helt motsvarande det avyttrade vapnet, ett kulgevär i kaliber .222 (15.7x43). Det vapnet hade han fått licens på 2019.

Skulle han däremot ha velat utöka vapengarderoben hade undantagsregeln inte kunnat åberopas, då hade det

krävts jägarexamen.

Nu återstår att se om Förvaltningsrätten fattar galoppen eller om man rutinmässigt bara håller med Polismyndigheten, som vanligt.

Gull-Britt Söderström

Clang & Juhbel

- Han vill ha ett kulvapen som ersättning för ett han har sålt ...
- Har han jägarexamen då?
- Nä, han åberopar undantagsbestämmelsen ...
- Hade han jaktvapen före 1984 då?
- Jo, det hade han ...

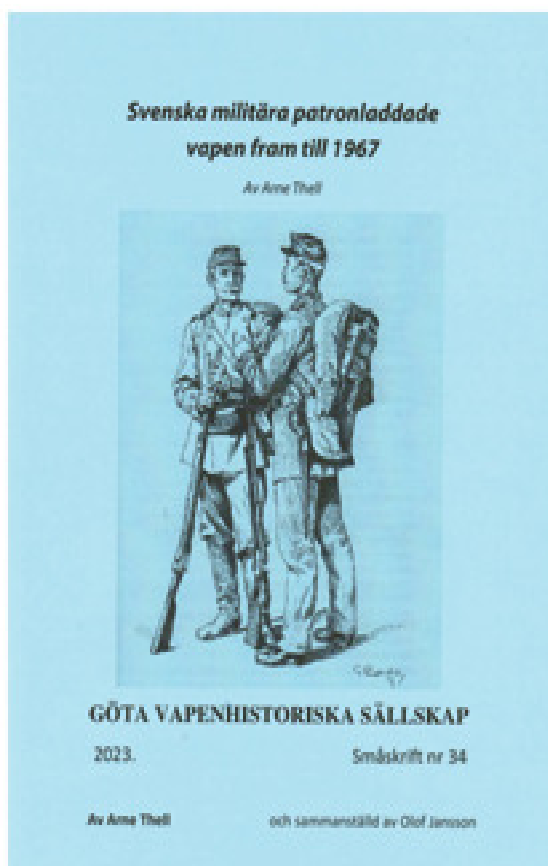
Clang

Juhbel

- Men det här vapnet han har sålt fick han licens på 2019, det är ju långt efter 1984 ...
- Han menar att det inte finns något lagkrav att han måste ha innehaft det sålda vapnet sedan före 1984 ...
- Hrrmsfs ... Här är det vi som bestämmer om lagar och tolkning. 2019 var det ...
- Ska vi ge licens ...?
- Avslag. Domstolar brukar hålla på vår tolkning.

Böcker från Göta Vapenhistoriska ...

Den första i en serie böcker som visar Arne Thells forskning och dokumentation av svenska vapen. Pris 200 kr + porto

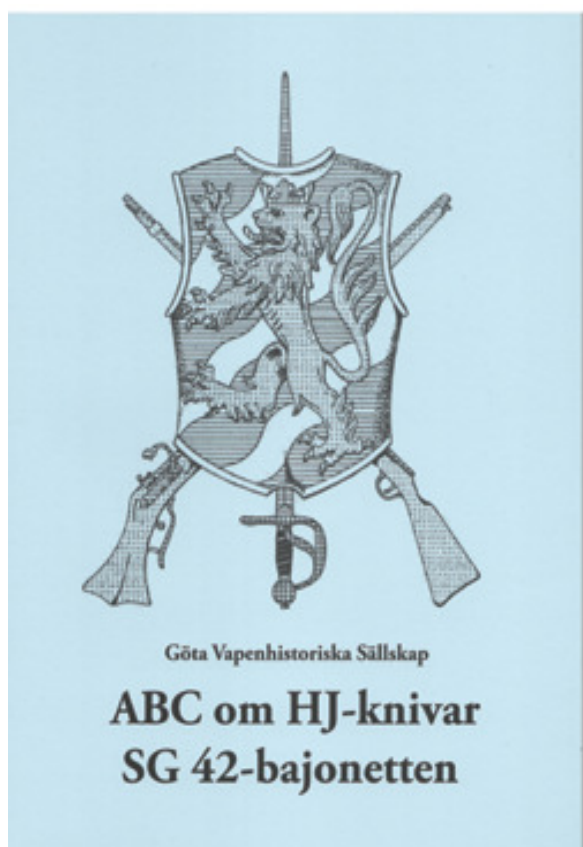

Fortsättning på serien om Thells forskning. Pris 300 kr + porto

En unik bok på svenska om signalpistoler, den enda i sitt slag. Pris 149 kr + porto

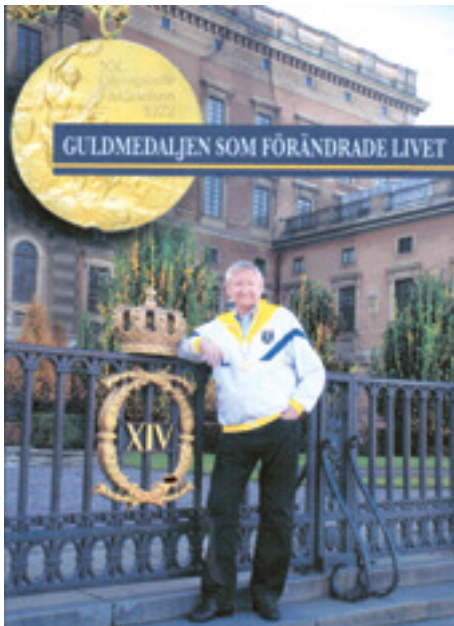
Säljes via SVF:s kansli, 0304-41171, info@vapenagaren.se.

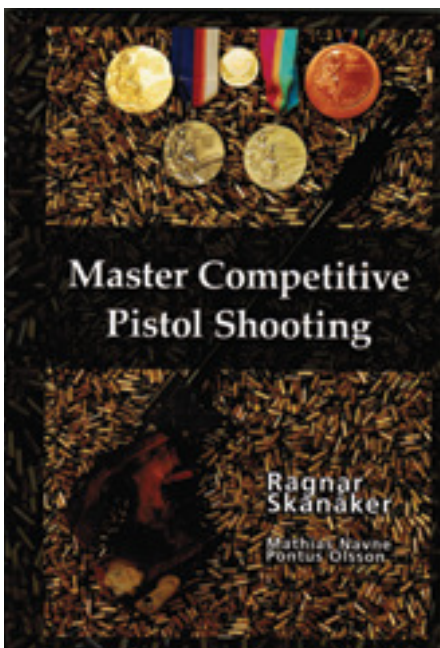
Den smarta SG 42-bajonetten, det första multiverktyget för militärt bruk. Pris 149 kr + porto

2 böcker = ett porto = 105 kr

**Artiklar som kan köpas från SVF.
Betala till bg 5649-2788 eller swish
123 221 20 33. Ange artiklarna!**

Ragnar Skanåkers DVD-film
Filmen visades i TV hösten 2012.
Pris 150 kr. Porto ingår.
ENDAST ETT FÅTAL EX KVAR!!

**Ragnars skyttebok - en bibel för
målskytten - finns för närvarande
bara på engelska men kommer att
nytryckas på svenska.
Pris (engelska) 320 kr + porto 85
kr
Jättebra även som present ..**

Visa din tillhörighet!

Vår logo finns som

- tygmärke 65x50 mm pris kr 20
 - klistermärke 80x60 mm, 3 st 25
 - pin 19x15 mm 20
- Porto ingår.

Ragnar Skanåkers skytteglasögon.

Med keps, glas i två styrkor medföljer.
Pris 1100 kr
Porto ingår

För att få rätt styrka är det bäst att
tala med Ragnar innan leverans.

Fin present!

Ragnar berättar om sitt färg-
starka och händelserika liv.

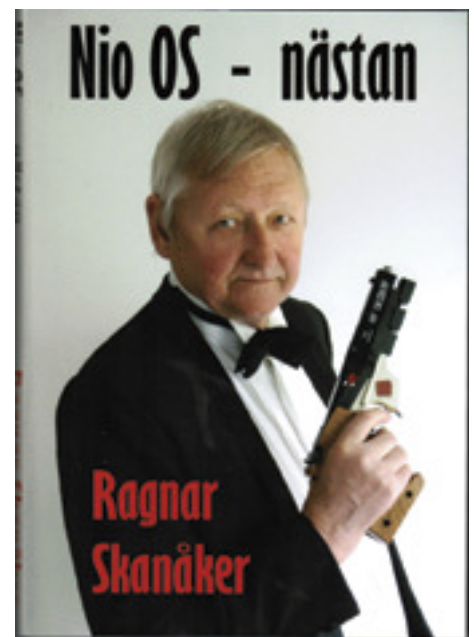
Pris 95 kr + porto 40 kr

En läsares recension:

Jag läser mycket böcker. Men det
är första gången jag sträckläser
utan uppehåll 187 sidor. (Från
pärm till pärm).

Jag fastnade i denna bok och i en
karriär som blev så framgångsrik.
I avsnittet MEDLEMSVÅRD,
tar han upp sådant som jag skulle
vilja uppleva i den klubb jag till-
hör. ”tänkvärt”

Rolf Brink

**Alla har något att ta till sig i denna bok. Här finns
förklaringen varför det där skottet som kändes per-
fekt ändå bara blev en nia ...**

**Skytteformer och regler går igenom, liksom även rent
grundläggande instruktioner om ställningar, grepp
och att välja vapen.**

**Träningsprogram, inte bara för skjutarmen utan för
hela kroppen - och för knoppen! Mental träning är
oerhört viktig för skytten. Man måste vara i balans
för att kunna prestera på topp.**

**Det är en bok som borde finnas på varje skyttefören-
ing och i varje skytts bokhylla. Både den erfarne skyt-
ten och nybörjaren har något att hämta av de lärdo-
mar som landets mest erfarne skytt serverar !**

Boken finns numera bara kvar på engelska.

MORINI – ett vinnande koncept

CM 22M RF

CM 22M RF

CM 200EI

CM 162 EI Titan

CM 162 EI

CM 162 M

CM 84E Carbon

Interprodukter AB
0451-155 95

www.interprodukter.se

Vet du hur man ser att två personer som sitter på en restaurang är kära?

Kärlekspar kan sitta och titta på varandra och låta maten bli kall. Andra bryr sig mera om maten ...

Elias, 9 år

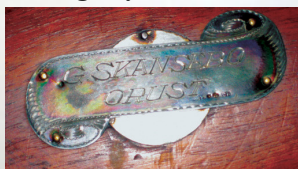
JO:s Vapen

Tel 070-5339997

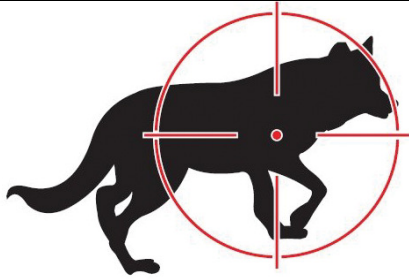
Köper allt i begagnade vapen; gevär, pistoler & revolverar samt blankvapen och militaria

Geväret på bilden har tillhört Georg Skansebo, ordförande i Orust PK, som avled i december 2006. Georg var en känd tävlingsskytt

**Dåliga lagar
är den
värsta
formen av
tyranni**

Edmond Burke

www.vargjakt.nu

KÖPES

Original revolverar Colt Army/
Civil

i gott skick

Original target/duell pistoler typ

Kuchenreuter, i gott skick

Maila till so.kristiansson@telia.com

Tel 031-444757 eller 0702-652795

SÄLJES

Blykolor kaliber .38, ca 1500 styck
Leif Hallén 0706-434939

SKYTTESERVICE
ÄNGELHOLM

Allt för
Svartkrutsskytten?

Mer än 450 st svartkrutsvapen i lager.
Kulor, Krut, Tändhattar och mycket mer.

Välkommen!

Adress:
Danielslundsgatan 48
262 62 Ängelholm
bpfaengelholm@gmail.com

Telefon:
0431-41 17 86 (ej lär)
Mån-Fre 13:00-18:00
Lör 10:00-15:00

Alla som är ute i trafiken borde ta till sig den information som finns på Älgskadefondsföreningens hemsida www.algen.se

På Elmia visade man en helt ny simulator där man kunde få uppleva hur det var att krocka med en plötsligt uppdykande älg. Man har även en krock älg-motorcykel i simulatorn.

Dämpa farten! Det räddar liv!

Utställningar

13/4 Malmö vapenmässa, Lomma

25/5 Göteborgs Militariamässa,
Kviberg

1-6/7 Pistol-SM, Sundsvall

Vi får se om vi kan delta i fler mässor under 2025.

Vi meddelar på hemsidan.

En reflektion ...

Många står helt frågande inför vad det var som drev en ung man att bli massmördare ...

Men det finns kanske en förklaring, att det är ett resultat av hur vi behandlar de allra svagaste i samhället.

Socialen drog in hans ersättning sedan man ställt villkor som han absolut inte kunde uppfylla. För dem var han bara en pinne i statistiken.

Då valde han att göra ett utökat självmord.

Han ville bli sedd som en människa av kött och blod, inte en pinne i en stapel.

Det är omöjligt att upptäcka dessa som petas ut av samhällets operenliga krav.

Man får betänka att han hade haft vapen i mer än 10 år utan att löpa amok.

Nu försöker Polismyndigheten och statsmakten att skapa en variant av Rainman och Hannibal Lechter. Allt för att dölja myndigheternas brister..

Pär Herrman

Önskepresenten för varje idrottsskytt!

Författare är Ulf Hansson, tidigare redaktör för SPSF:s tidning Nationellt Pistolskytte

Många bilder!

”Järnmannen från Sverige” handlar om Torsten Ullman, världens bästa pistolskytt i nästan trettio år. Vi får följa honom från hans första trevande steg i början på 1930-talet till hans stora framgångar på OS och VM. Han är dessutom den enda pistolskytt som erhållit Bragdguldet. Vi får också veta mer om Torsten Ullman vid sidan av skjutbanan.

Beställes via Svenska Pistolskytteförbundets hemsida, ”Marknad/Shop”. Bokens mått 170x240 mm, 132 sidor.

Dynamiska försvarar sin idrottsgren ...

Ordföranden i Svenska Dynamiska Skyttesportförbundet, Peter Larsson, har fått in en artikel i Dagens Industri där han påtalar att ett förbud mot AR-15 blir ett slag i luften ...

Dynamiska är det enda skytteförbund som har tävlingsgrenar för halvautomatiska gevär och de har funnit att AR-modellerna är särskilt väl lämpade för denna form av skytte.

”Tidöpartiernas behov av att visa enighet och snabb handlingskraft kom med ett pris och det får betalas av helt oskyldiga, några som aldrig har haft med saken i Örebro att göra. Förbud mot yxor, bensin, rengöringsmedel eller andra möjliga brottsverktyg kommer inte att stoppa framtida massmord, inte heller kommer förbud mot AR-15 att stoppa vansinnesdåd.”

Det finns brister i polisens agerande och misstag från skola och sociala myndigheter. I debatten har även talats om otillräcklig noggrannhet vid beviljandet av vapenlicens för personer som redan vid en ytlig undersökning måste ha framstått som minst sagt udda och i tveksamt behov av licenser.

Det finns en uppsjö av tillvägagångssätt. Yxa och bensin användes vid de så kallade Hurva-morden 1932 då nio personer förlorade livet, militärt vapen användes vid de sju dödsskjutningarna i Falun 1994, rengöringsmedel nyttjades vid de 24 morden vid Malmö Östra Sjukhus 1977-1978, lastbil användes vid terrorrådet på Drottninggatan i Stockholm 2017 då fem personer miste livet.

Alla förbud blir, som inte sällan i politiken, endast ett hårt slag rakt ut i luften.

”Det finns åtskilliga sportsskyttar och jägare som undrar hur det nu, under loppet av några dagar, har kunnat bli en kursomläggning i 180 grader från ett förslag som Justitieutskottet hade färdigbehandlat. Svenskt utredningsväsende bygger på att lagstiftningsåtgärder utreds ordentligt, ibland under årtal, och sedan presenteras.

Därefter kommer remissförfarandet där berörda myndigheter och andra uppmanas att komma med synpunkter. Remissvaren sammanställs, ett utskott vänder och vrider på frågan, det parlamentariska underlaget för en proposition säkras och en dag är lagen klar. Långsamhetens belöning är naturligtvis att förslag blir genomtänkta och de valda lösningarna blir stabila.

Men det tillkommer en detalj. Den politiska verklig-

heten. Vill man vara cynisk eller kanske bara insiktsfull kan man konstatera att en politikers främsta drivkraft är att bli omvald, inget annat. I den regeringskonstellation vi har idag, baserad på Tidö-avtalet, är Sverigedemokraterna den viktigaste beståndsdel. Efter åtskilliga år ute i den parlamentariska kylan har SD fått komma in i stugvärmen, men inte längre än till farstun.

Det dilemma som SD har blir ju därmed att dels hålla fast vid sina grundläggande värderingar och ställningstaganden, dels visa sig regeringsdugligt genom att medverka till kompromisser man inte nödvändigtvis gillar. Men som man tvingas tugga i sig för att inte för evigt stå kvar, närmast med mössan i hand i farstun, eller än värre, efter nästa val bli utkastat i kylan igen i stället för att stiga in i Rosenbads finrum.”

”Det finns i Sverige närmare 600.000 personer som jagar eller gnar sig åt sportsskytte. Men majoriteten av de röstberättigade har inget intresse varken för jakt eller skytte.”

Nej, vi vapenägare är ju dessutom en rätt tystlåten grupp, vi baserar inte ut att vi har vapen eftersom vi då riskerar att få ovälkommen påhälsning av kriminella.

Svenska skyttar har haft goda framgångar på senare år, inte bara inom skidskytte som är den skyttegren som får mest uppmärksamhet i TV, utan också inom dynamiskt skytte, där Pia Clerté är världsmästare. Även inom lerduveskytte har svenska skyttar visat framfötterna.

Jakten i Sverige är omgärdad av många regler både om vad som får jagas och vid vilka tidpunkter på året. Dessutom finns många både skrivna och oskrivna regler om ett etiskt förhållningssätt till bytesdjuren, att de inte ska orsakas onödigt lidande. Är man inte säker på att skottet blir dödande avstår man hellre från att skjuta. Ett icke avlossat skott kan inte åstadkomma någon skada.

Artikeln andas pessimism. ”Tidö-partiernas beteende har på intet sätt stärkt tron på att det ’fina Sverige’, där lagstiftningsarbetet präglades av sans, måtta och sund eftertanke ska komma åter i närtid. Vi hyser låga förhoppningar på att justitieutskottets nye ordförande Henrik Vinge ska åstadkomma några underverk.”